

BÀI SINH NHẬT CHO
EM KHÔNG CÒN TRẺ

p h a m n g ã y ê n

Có người đàn ông vừa thức dậy sáng nay
Chạm tay đến một tháng mười đang đỏ
Mùa thu theo chiếc khăn quàng trên cổ
Qua những cửa hàng “on sale”
Ngày gối đầu trên sợi nắng liêu xiêu
Có ngọn bắc thổi qua chiều bồi rối
Trước mặt em, chưa một lần dám hỏi
Biển đang buồn hay biển đang vui?
Đã dặn lòng quên hết chuyện xa xôi
Sao chân cứ vấp hoài nỗi nhớ?
Những ngọn gió đêm nơi cửa phòng khép mở
Những con đường đầy quá khứ xanh tươi
Chẳng đợi chờ mà năm tháng rơi rơi
Anh nghĩ đến em như nghĩ về hạnh phúc
Em trời đời anh như đêm trời quá chật
Huyền hoặc tình yêu hay bất lực của ngôn từ?
Nhủ lòng mình xin ánh mắt định cư
Và đậu xuống trên môi đời già cỗi
Bởi nghèo túng nên lâu rồi vẫn đợi
Một nòng nọc một ngày ngát xanh non
Hãy vui mừng như cô gái đang soạn
Và chậm rãi như chưa từng hối hả
Tháng mười ném lên chiếc lá vàng một lá
Cho hồn nhiên thành giây phút yếu lòng
Sinh nhật này em mắt biếc với môi cong
Thổi ra biển hạt mưa làm nên muối
Anh nghe thiếu giữa chân trời ngấn ngủi
Nụ hôn đầu thơ dại rất linh thiêng...
Hơn một lần em trách anh lặng yên
Không bảo vệ em trong những ngày biến động
Em không biết tim anh tờ giấy mỏng
Chưa chạm vào em mà đã rách lâu rồi?
Mỗi đại lộ buồn là mỗi tuổi thơ trôi
Và như thế cũng quá nhiều, em nhỉ?
Chiều gió lạnh không tìm ra chỗ nghỉ
Một bàn chân một tay ấm tương phùng
Buổi sáng này thành phố rất băng khuâng
Nơi anh ở có thu về chạm ngõ
Em rất đẹp với vòm môi ngày gió...
(Thời gian thua trên nhan sắc em rồi)
Tháng mười về không kịp lá vàng rơi?
Nhưng sinh nhật em đã trở thành thông lệ
Em là gió lau khô lòng dâu bể
Và suốt đời là ngục ám của... riêng anh